

Vanvirðing av tí skrivaða orðinum

SUM størsti andstöðuflokkur og sum størsta blað í landinum áttu sambandsflokkin og Dimmalætting at virt demokratið og fría orðið hægt enn at borðreiða politiska boðskap sín fram undir dulnevndum lesarabrøvum, viðmerkingum og nú eisini redaktionellum greinum, tvs. blaðgreinum. Hvør skuldi kent hesa skyldu meira heilaga enn júst tað blaðið, sum er í eini monopollíknandi støðu, kemur inn í hvørt heim í landinum og hevur eina aldargamla traditión og harvið drúgar royndir at byggja á! Og hví kann sambandsflokkin ikki spæla við opnum kortum! Hví byggja sít valstríð á huldumenn! Hví virðast tit feikar og falskar grein-skrivarar sum "kut" at taka sær av øllum tí skitna arbeiðinum! Hví tora tit ikki - leiðslan á Dimmalætting og leiðslan í sambandsflokkinum - tá tit reka eina reint persónliga herferð móti serstakliga javnaðarfólki, ikki at gera hetta undir tykkara egna kristna navnamerki? Og hetta eru fólkini, sum bjóða seg fram at stýra Føroya land! Er tað ikki júst eina størri opinheilt og sakligheit og ábyrgdardenslu, sum tit eftirlýsa í tykkara herferð móti øðrum flokkum! Var tað ikki meira ærligt tá at spælt við opnum kortum! Hvat sigur formaður sambandsflokksins til hetta!

TAD er ongantíð rætt at generalisera ov nógv. Tú kanst ikki skera yvir ein kamb og tí er heldur ikki rætt av okkum at venda allan henda kritikk móti øllum sambandsmonnum ella øllum teimum, sum arbeiða á Dimmalætting. Men áralong eygleiðing hevur fingið okkum at trúgva, at "there is something rotten" í hesum æviga hjúnarlægnum millum leiðslu Dimmalættingar og sambandsflokkin. At tú her hevur eina konstella-tión, sum í síðsta enda í veruleikanum vanvirðir og villirðir tey mongu, sum altíð hava kent tað sum sína samfelags-skyldu at halda Dimmalætting. Tað á-liggur einum sera stór samfelagsá-byrgd at vera størsta blað í landinum og at koma inn í hvørt tað einasta heim í einum landi. Og ikki minst tá tú setir í títt skjaldamerki, at tú er óheftur av flokkum.

HYGGJA vit eftir, hvussu blaðið letur "kut" (og helst saman við

sambandsflokkinum rindar honum pening fyri hetta "slóðbrótandi" arbeiði) váka sær og niðgera navngivnar javnaðarmenn og reka miðvísa hetz og forfylging av bara javnaðarfólki, tá kámost myndin av Førova størsta blað, blaðnum, sum formaður sambandsflokksins so misvísandi skýrir einasta blað, sum hysir øllum meiningum. Vit skulu ikki koma nærri í á tað her, men tað var tann tíð, tá sjálvt framstandandi javnaðarpolitikarar ikki fingið innivist í Dimmalætting og hóast teir sótu í landsins leiðslu vórðu fullkomiliga ignoreraðir.

BLAÐIÐ, sum so flott saman við blaðstjóranum á Öyggiatjóndum kunnger fyri Føroya fólk, at tað ongan stuðul fær og at tað tí er óheft av flokkum, rekur í veruleikanum ein politikk, sum hevur eittans endamálið og tað er at brúka blaðsvertu og blaðrúmd til at lovfriða sambandsflokkinum og niðgera javnaðarfólk. So einfalt er tað. At so onkrir tjóðveldis- og fólkaflokkmenn fáa ein undir beltistáðið á vegnum er ikki nakað, sum munar. Her er annars ikki bara talan um vanliga meiningar - um at geva lesarunum innivist fyri sínum sjónarmiðum. Tað er nógv meira enn tað. Hetta hjúnarlagið millum blað og flokk er so grundfest tvs. haturið og vanvirðingini fyri javnaðarfólki er so stórt, at tað er í mongum hetta, sum drivir verkið. Og kann ein spyrja: er tað hetta lýsara blaðsins (sum eisini eru javnaðarfólk) gjalda fyri: at verða brúktir sum kastiblukur, ifyll og kiit millum allskyns ósølubarar sambandsmeiningar og herferðir móti vanligum javnaðarfólki! Óli Breckmann var tó so frægur, tá hann rak hetz móti javnaðarfólki, at hann tordi at leggja navn til. Hesir sambandsdimmumenn goyma seg aftanfyrir dulnevni.

AT sambandsflokkin og Dimma-lætting hava gingið í lag, hvørja ferð javnaðarfólk skulu hongjast á krossin, er so heldur einki nýtt. Vit minnst, hvussu Dimmuleiðslan og sambandsflokkin á sinni fyrri á hálva sær og sínum brúktu ymsar sokallaðar kristnar heimabryggjar til at niðgera vanlig og ósek javnaðarfólk við at skýra tey kommunistar og harvið ateistar. Wurn-brand og Vágadal vóru tá dómarar teirra. Men hví taka hetta gamla fram-futur vil onkur spyrja! Jú tí at tað

minnr ikki sørt um ta herferð, sum Dimmalætting og sambandsflokkin nú lóna tí dulnevnda huldumanninum "kut" at taka sær av.

ONKUR vil kanska siga, at vit eiga ikki at virða henda persón so frægt sum at svara honum aftur. Til tað er at siga, at vit meta júst hetta mál av principiellum týðningi. Dimmalætting plagar vanliga at strika nøvn í lesarabrøvum, men hetta verður so ikki gjørt, tá talan er um at leggja eftir navngivnum og ónavngivnum javnaðarpolitikarum. Nú kann ein siga, at hetta er ikki tað sama. Ein má hava loyvi at finnast at politikarum og navngeva teir. Gamanf. Men hygg so eftir hvat tað eru fyri "svulstigeitir" hesin kut kemur við. Og hyggið eftir, hvønn hann leggur eftir! Er tað ikki undir alt lágmark av einum flokki og einum blað at lóna ávísam framstandandi sambandsmanni fyri at gera hetta skitna arbeiði undir dulnevni!

HERFYRI varð Jógván Adolf Johanne-sen hongdur út fyri - ikki sítt politiska arbeiði - men fyri arbeiði sítt sum reið-ari og vinnulívsmáður. Nakrar eykasætningar og nøkur superlativ, so hevur "kut" sprænt sítt eitur á vinfólk, næstringar og umhvøri eisini. Nú verður Atli Dam mistonktur fyri at hava bjargað Sjóvinnubankanum á sinni fyrri at bjarga sínum egnu pengum osfr. So er tað loypt út í orð og so gongur myolan. Og keldan: sambandsflokkin og Dimmalætting. Álvartos. At ein hampamaður sum Edmund Joensen skal troysta sær at fáa greinar sínar prentaðar undir leiðini á "kut" er ikki til at skilja. Tað átti Edmund Joensen at verið ov góður til. Edmund: heldur tú slíkt sømri seg fyri ein flokk og ein floksformann, sum fegin vil sleppa út í Tinganes at stýra landinum!

OG til leiðsluna á Dimmalætting hava vit bert henda spurningin: tá tit brúka ta mannagongd at seta navn undir allar blaðgreinar, hví gera tit tá undantak hósdagin, tá ein "kut" er hevur blaðgrein á síðu 3? Hesin sami "kut" hevur spakuliga men trygt trokkað seg longur og longur fram í blaðnum frá fyrst at hoyra til afturi á lesarabrevastíðunum til síðani at vera partur av síðuni hjá sambandsflokkinum fyri nú at enda á síðu 3 við eini grein/viðmerking um olju og bankar. Nú biða vit bert í spenn-ingi eftir, at hesin sambandsins og Dimmalættingar huldumaður/stavna-

maður skal enda á forsíðuni! Valið nærkast, so tað er ikki óhugsandi.

SLÍKAR atfinningar sum hesar vit koma við vilja uttan iva millum nógvur sambandsmenn at hava somu ávirkan sum at sletta vatn á gás. Hvat billa teir sær inn á Sosialinum er reaktiónin osfr. Men álvartos: eru tit ikki frágari menn - tit í sambandsflokkinum og á blaðnum, at tit - um tað er so umráðandi at fáa sambandið til ræðið aftur - at tit kunnu seta tykkara fulla navn undir, tá tit fara í herferð móti ikki bert navngivnum javnaðarpolitikarum men so sanniliga móti øllum javnaðarfólki. Hvat skuldi verið meira náttúrligt og ærligt enn at grunda dialogin á at spæla við opnum kortum? At blaðið letur seg misbrúka til slíkt halda vit vera stórt spell, tí sum miðlar hava vit eina stóra ábyrgd at hjúkla um og virða tað opna orðaskiftið - dialogin, sum er sjálvur kjarnin og grundarsteinurin undir demo-kratiiinum og skrivfrælsinum. Enn meira spell er tað, at menn sum Edmund Joensen, sum hóma ein komandi lógmannessess fyri framan, vilja lata seg misbrúka í slíkum "selskapi". Tað átti tú at verið frágari maður til Edmund! Tú sigur so flutt, at Dimmalættingin er einasta blað, sum hysir øllum meiningum. Tú gloymdi at skoyta upp í, at hon eisini er tað blaðið, sum ongantíð - ALDRIN - finst at sínum egnu. Nær hevur tú sæð hetta blað í einum tí einasta orði finnast at ella seta spurnartekin við nakað, sum sambandsmenn hava gjørt, halda ella siga? ONGANTÍÐ.

HELDUR tú slíkt byggir upp nakað álít og trúvirði til ein flokk, sum bjóðar seg fram at taka við landsins stýri! "Kut" er ikki bara ein tilvildarligr og einkisigandi huldumaður. Hann er í veruleikanum ímyndin av ringu muruni hjá - ikki øllum - men nøkrum ávísam sambandsmonnum og teirra millum sambandsmonnum, sum hava staðið og standa Dimmalættingini næst. Í "kut" finna vit í veruleikanum alt tað, sum tann eftir okkara tykki ódemokratiski, sjálvrættvísi og ultrakonservativi parturin av sambandsflokkinum stendur fyri. Tískil ger kut lesarunum eina stóra tænaðu: hann letur umræddu sam-bandsfólk úr hvørjum plaggi.

Sosialurin

Fuglafjarðar Hornorkestur

Stór hornkonsert

Í sambandi við 25 ára haldið hjá Fuglafjarðar Hornorkestri, hava tey trí orkestrini í oymni konsertir í felag. Hini bæði orkestrini eru: Eiðis Ljómfelag og Nes Sónnar Musikkfelag

Fyrsta konsertin verður í kvöld kl. 19.30 á Eiði. Í morgin, leygardagin, verður konsert á Skála kl. 16, og tann seinasta konsertin verður í fimleikarhøllini í

Fuglafirði leygarkvöldið kl. 19.

Konsertirnar eru lagdar soleiðis til rættis, at hvørt orkestrur spælir sína skrá - og at enda spæla øll trí orkestrini í felag. Undir konsertini í Fuglafirði lita vit aftur um bak - og verður eisini eithvørt á skránni til skemtunnar.

Musikkstjóri hjá øllum trimum orkestrum er Grae-

me Rudd.

Í gerðabókini hjá Fugla-fjarðar hornorkestri stendur at lesa: 27. jan. 1969 komu menn saman á lærara-stovuni í Fuglafjarðar skúla fyri at stovna eitt hornorkestur her í bygdini. Møttir vóru: Finnur Olsen, Poul J. Hansen, Hjørleif Petersen, Axel Jacobsen, Frits Johannesen, Heðin Kambdsal, Jørgen Andersen, Stanley Samuelson, Rasmus Feilberg, Arnold Abrahamsen. Viðúkið varð at stovna felagið, ið skuldi syrgja fyri at fáa stovnstett

eitt hornorkesur. Endamálið felagsins er at vekja ans fyri tónleiki her í bygdini og at spæla fyri fólk til ymskar hátíðir og stevnur.

Viðtøkur fyri felagið varð latið upp í hendurnar á nevndini at fáa til vega og leggja fyri á fyrsta aðalfundi til góðkenningar.

Í fyrstu nevndina vórðu valdir: Arnold Abraham-sen, formaður, Jørgen Andersen, næst-formaður, Poul J. Hansen, formaður fyri musikinum, Finnur Olsen, kassameistari, Frits Johannesen, skrivari. Til-

taksmaður: Axel Jacobsen. Grannskoðari: Johan Ellendersen. Tónleika-nevnd: Tveir úr nevndini og Heðin Kambdsal.

Eftir konsertina í Fugla-firði í kvöld skipar Fugla-fjarðar Hornorkestur fyri veitslu fyri øllum trimum orkestrum.

STRAX - STRAX - STRAX

2 EGNARAR

søkjast til norskan línubát beinanveg-in. Siglt verður úr Álesund mánadagin 28. febr.

Tlf. 47811